

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.038 van 2 juli 2018
in de zaak A. 221.231/XIV-37.292**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Orchideestraat 61A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ann Huysmans
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Berthoudersplein 57
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 16 januari 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 179.248 van 13 december 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 12.316 van 7 februari 2017.

Verweerder heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 maart 2018.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tine Bricout, die *loco* advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Daan Lernout, die *loco* advocaat Ann Huysmans verschijnt voor verweerder, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verweerder dient op 24 december 2014 een aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet). De staatssecretaris voor Asiel en Migratie neemt op 30 juni 2016 een beslissing waarmee die aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard en een beslissing houdende bevel tot terugbrenging.

Op 17 augustus 2016 stelt verweerder tegen de voornoemde beslissingen een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 13 december 2016 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van 30 juni 2016 waarmee verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf niet-ontvankelijk wordt verklaard en verwerpt hij de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van 30 juni 2016 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging. Dit is het bestreden arrest.

IV. Voorwerp van het cassatieberoep

4. Zoals hierna blijkt, is het enige middel van het cassatieberoep enkel gericht tegen het bestreden arrest in de mate dat daarmee de beslissing van 30 juni 2016 waarmee verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf niet-ontvankelijk werd verklaard, wordt vernietigd.

Het voorwerp van het cassatieberoep is daartoe beperkt.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

5. De verzoekende partij werpt in een enig middel de schending op van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van artikel 4 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 ‘tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007).

De verzoekende partij voert aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest vaststelt dat het in artikel 9*ter*, § 1, vierde lid en § 3, 3°, van de vreemdelingenwet bedoeld standaard medisch getuigschrift niet uitsluit dat een bijlage wordt toegevoegd en dat uit de wettekst niet blijkt dat de identiteitsgegevens niet mogen vermeld zijn op de bijlagen. Nochtans zijn de vermelding van de naam, voornaam, geboortedatum, nationaliteit en geslacht verplicht volgens het in de voornoemde bepaling bedoeld standaard medisch getuigschrift waarvan de vorm is vastgelegd in het koninklijk besluit van 17 mei 2007.

Volgens het bestreden arrest moet de verzoekende partij bij haar beoordeling of het standaard medisch getuigschrift voldoet aan de vormvoorwaarden niet enkel rekening houden met het getuigschrift zelf maar ook met alle bij de aanvraag gevoegde bijlagen. De verzoekende partij vervolgt dat de vermelding van de identiteitsgegevens van de betrokkene in het daartoe uitdrukkelijk voorziene vak in het model van het standaard medisch getuigschrift ontegensprekelijk een ontvankelijkheidsvoorwaarde vormt. De wetgever heeft de ontvankelijkheid van de aanvraag niet enkel laten afhangen van de aanwezigheid in het medisch attest van de voorgeschreven medische informatie maar hij achtte de conforme vorm van dat attest even belangrijk. Verder heeft de wetgever geen gradatie van de conformiteit ingevoerd zodat de verzoekende partij geen “relatieve conformiteit” mag aanvaarden doch zich moet beperken tot de vaststelling of het voorgelegde attest al dan niet volledig conform is met het model van het standaard getuigschrift. De verzoekende partij laat gelden dat te dezen de standaard medische getuigschriften van 10 december 2014 en 5 november 2014 niet de naam, voornaam, geboortedatum, nationaliteit en geslacht van verweerder vermelden en bijgevolg niet aan deze laatste kunnen worden gelinkt. De loutere vaststelling dat de identiteitsgegevens van verweerder worden vermeld op de bijlagen bij de aanvraag om machtiging tot verblijf doet geen afbreuk aan het feit dat de ingediende standaard medische getuigschriften niet voldoen aan het in het koninklijk besluit van 17 mei 2007 voorgeschreven model. De verzoekende partij besluit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de inhoud van de in het

cassatiemiddel aangehaalde bepalingen heeft miskend door te oordelen dat zij bij de beoordeling of het ingediend standaard medisch getuigschrift voldoet aan de vormelijke voorwaarden rekening moet houden met de bij de aanvraag gevoegde bijlagen en dat de identiteitsgegevens tevens uitsluitend mogen worden vermeld op die bijlagen.

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij het middel. Zij benadrukt dat de Raad van State in het kader van het voorliggende cassatieberoep niet de regelmatigheid van de aanvankelijk bestreden beslissing mag onderzoeken in functie van verweerders kritiek in het verzoekschrift tot nietigverklaring. Zij stelt ook vast dat verweerder in de memorie van antwoord niet ingaat op het cassatiemiddel.

Beoordeling

7. Naar luid van artikel 9ter, § 1, vierde lid, van de vreemdelingenwet maakt de vreemdeling bij zijn aanvraag “een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad”. Naar luid van § 3, 3°, van hetzelfde artikel wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard “indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid”.

Artikel 7, eerste lid, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007, zoals vervangen door artikel 4 van het koninklijk besluit van 24 januari 2011 ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’, bepaalt dat “het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit

besluit is toegevoegd”. Het model voorziet onder meer een rubriek voor de naam en voornaam van de patiënt, geboortedatum, nationaliteit en geslacht .

De aanvankelijk bestreden beslissing waarmee verweerders aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard, is gesteund op de vaststelling dat “de documenten d.d. 10.12.2014 en 05.11.2014, ondertekend door Dr. [C.] en Dr. [V.], [...] geen link [bevatten] met een identificeerbare patiënt aangezien er geen identiteitsgegevens van de patiënt op de documenten vermeld staan” en dat “bijgevolg [...] deze documenten niet [kunnen] beschouwd worden als medische getuigschriften en blijft betrokkene in gebreke van het voorleggen van een standaard medisch getuigschrift”.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overweegt in het bestreden arrest dat op het laatste blad van het standaard medisch getuigschrift van 10 december 2014 wordt verwezen naar een “medisch verslag” als bijlage, dat alle overgemaakte medische verslagen duidelijk de naam, voornaam, geboortedatum en adres van huidige verweerder vermelden zodat het onbegrijpelijk is dat de huidige verzoekende partij in de aanvankelijk bestreden beslissing stelt dat er geen link is met een identificeerbare patiënt omdat er geen identiteitsgegevens vermeld zijn. Volgens het bestreden arrest geeft een eenvoudige lezing van de medische verslagen voldoende aanduiding dat het huidige verweerder betreft en klemt dit nog meer nu de standaard medische getuigschriften zijn ingediend met begeleiding van een uitgebreide aanvraag waar de toegevoegde stukken genummerd zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt nog op dat de verslagen van dokter C. van 7 november 2013 en van dokter V. van 5 november 2014 een kleefbriefje van het ziekenfonds van huidige verweerder bevatten. “Rekening houdend met de lezing van de standaard medische getuigschriften waarvan het recentste uitdrukkelijk verwijst naar het medisch verslag en rekening houdend dat geen medisch verslag voorhanden is waar de naam en identiteit van [huidige verweerder] niet staat vermeld”, beschouwt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de aanvankelijk bestreden beslissing als “kennelijk

onredelijk genomen”. Verder wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet “weliswaar [voorziet] in een vermelding van de identificatiegegevens van de patiënt” doch dat deze bepaling niet uitsluit dat een bijlage wordt toegevoegd aan het standaard medisch getuigschrift waarvan de vorm is bepaald in het koninklijk besluit van 17 mei 2007 en dat “niet [blijkt] uit de wettekst dat de identiteitsgegevens niet mogen vermeld zijn op de bijlagen”. Tot slot klemt dit volgens het bestreden arrest nog meer nu “de bijlagen uitgaan van dezelfde dokters als deze die het standaard medisch getuigschrift (-en) hebben ingevuld”. Daarom besluit de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat de aanvankelijk bestreden beslissing “niet op een correcte feitenvinding steunt en [...] kennelijk onredelijk is genomen in samenlezing met artikel 9ter van de vreemdelingenwet”.

8. Verweerder heeft bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet twee standaard medisch getuigschriften gevoegd van respectievelijk 10 december 2014 en 5 november 2014 waarvan niet wordt betwist dat ze beantwoorden aan het model dat is toegevoegd als bijlage aan het koninklijk besluit van 17 mei 2007. Het wordt evenmin betwist dat de identiteitsgegevens van verweerder niet zijn ingevuld op de daartoe voorziene plaats of elders op deze getuigschriften.

Na te hebben vastgesteld dat de standaard medische getuigschriften van 10 december en 5 november 2014 zijn ingediend, vermocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op wettige wijze na te gaan of er, ondanks het gebrek aan vermelding van de identiteitsgegevens van verweerder op die getuigschriften, te dezen een voldoende link met huidige verweerder bestond. Noch artikel 9ter van de vreemdelingenwet noch het koninklijk besluit van 17 mei 2007 verbieden de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij die beoordeling rekening te houden met de bij het standaard medisch getuigschrift gevoegde bijlagen, te dezen meerdere stukken waaruit volgens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om bepaalde concrete redenen voldoende duidelijk blijkt dat het om verweerder gaat, zelfs zo duidelijk dat de beoordeling in de

aanvankelijk bestreden beslissing kennelijk onredelijk en in strijd met een correcte feitenvinding wordt geacht. De verzoekende partij toont in dat opzicht geen schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet of van artikel 4 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 aan.

Verder is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de zaak zelf te treden. Hij vermog niet de beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van het al dan niet “kennelijk onredelijk” karakter van de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissing over te doen noch zelf in de plaats van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te onderzoeken en te oordelen of de standaard medische getuigschriften een voldoende duidelijke link met verweerder vertonen ondanks het ontbreken erop van diens identiteitsgegevens.

9. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond en kan derhalve niet tot cassatie leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan verweerder.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juli tweeduizend achttien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques